

(folytatás a 3. oldalról)

Az iskolai szerkezet átalakítása nem érinti az érettségét, az marad 18 éves korban, vagyis a 12. osztály elvégzése után.

Az általános iskolai képzés idejének felemelése nem csökkenti a tananyag zsúfoltságát, a tanulók leterheltségét.

A tanulóidő tartamának felemelése foglalkoztatáspolitikai célzatú is lehet. A gyerekek, elsősorban a szakmát tanulók, egykét évvel tovább lesznek az iskolapadban, később jelentkeznek munkára, csökken a munkanélküliség. Csakhogy ezt a „munkanélküli” tömeget a szülőknek kell eltartania.

A szerkezet átalakítás érinti a szakmunkásképzést is. A képzés ideje egy évvel csökken – igaz 16 éves kor után kezdődik – megszűnik a közismereti tantárgyak tanítása, csak a szakmára készít fel.

Az iskolák két dolgot tehetnek:

– Elküldik azokat a tanárokat, akik a közismereti tantárgyakat tanították.

– Bekapcsolódnak az alapvizsgára történő felkészítésbe.

(Általános, vagy középiskolát indítanak). Ehhez viszont

nincs elég és megfelelő összetételű szakemberük.

Gyanítom, hogy a szakmunkásképzők a második választatot választják, csak az a kérdés, hogy melyik korosztállyal kezdenek foglalkozni. Felveszik-e 1. osztálytól, vagy csak valamikor később a gyerekeket. Ez is elősegíti a gyermekvándorlást.

Az esélyegyenlőség teljes megvalósítása illúzió volt, és ebben a törvényben is illúzió lenne. A tervezet nem is törekszik esélyegyenlőség megteremtésére. A tehetségen alapuló szelekciót legfeljebb a középiskolába történő korai belépés valósíthatja meg, ha képes lesz a középiskola lefelé nyúlva pedagógiaiilag megújulni, a fiatalabb korosztályok sajátos kezelésére felkészülni.

A tervezetből úgy tűnik, hogy a szelekció inkább szociális alapon jön létre. Az oktatás egy részének piacosításával kialakulnak elit iskolák, ahová bejutnak azok gyermekei, akik meg tudják és meg is akarják fizetni a kötelezőn túli szolgáltatásokat, ahol alapítványi pénzekből, szülői hozzájárulásból jó tanulási feltételeket és jó

szakember gárdát lehet összehozni.

A többség számára pedig marad a „fapados oktatás” olyan iskolákban, amelyekben a mai gazdasági helyzetből fakadó hiányos költségvetési fedezet nem biztosít elég pénzt, az önkormányzat sem és a szülők sem rendelkeznek elegendő kiegészítő támogatással.

A tervezet elfogadása esetén a várpalotai gyerekek oktatásának körülményeit és feltételeit is megváltoztatja. Sok a kérdőjel. Melyik iskolából lesz 10 osztályos? A perifériák iskoláiban marad-e elegendő gyermek? A két középiskola mivé alakul? Milyen lesz az iskolák anyagi helyzete? Sorolhatnám tovább.

Több lényeges kérdésre nem került sor ebben az írásban. Nem esett szó a világnézeti semlegességről, ezt ugyanis az Alkotmánybíróság egyértelműen a helyére tette. Azonban az alkotmányos értelmezés nem jelenti azt, hogy mindenki elfogadta a határozatot, és nem törekszek az iskolák ideológiai becserkészsére.

Nem esett szó a közoktatás irányításáról, ez elsősorban a

szakma ügye. És még sok más kérdésről.

Mi milyen törvényt szeretnének?

Csak a legátfogóbb kérdéskörök megfogalmazása szerint:

1.) *Legyenek világnézetiileg semlegesek az állami, önkormányzati iskolák. Az ilyen iskolába járatás jogát és feltételét minden szülőnek meg kell adni. Világnézetiileg orientált oktatás lehetőségével foglalkozzanak az egyházak, és más közösségek.*

2.) *Biztosítsa a törvény a pedagógus szakmai önállóságát. Ne ültessenek a nyakába olyan felügyeletet, amely különféle ráhatásokkal egy kitüntetett értékrend irányába orientálja a pedagógust.*

3.) *A finanszírozás eszközeivel is teremtse meg az esélyegyenlőség feltételeit a gyerekek számára.*

4.) *Az oktatás ingyenességét biztosítsa minden gyermek számára az első szakképesítés megszerzéséig.*

5.) *A korai szelekciót a törvény határolja be, és korlátozza. Lehetőleg 8. osztály előtt ne kényszerüljön pályaválasztási esély növelése érdekében a gyermek iskolát változtatni.*

A cikk megírásakor a parlament éppen csak napirendre tűzte a tervezetet. Az előjelek szerint nagy vitákra lehet számítani. Jó lenne, ha olyan törvény születne, amit nem kellené választási ciklusonként változtatni.

A gyermek sérülékeny szubjektum, aki magán viseli élete végéig az ide – oda dobálást.

Törzsök Károly

SPORT SPORT SPORT

Vívás – párbajtőr

SZPONZOROK KERESTETNEK

1992-ben alakult meg a Bán Aladár D.S.K. Vívó Szakosztálya, amely korábban a Várpalotai Bányász S.K. egyik sikeres szakosztálya volt.

Az elválás, elszakadás, majd az újjáalakulás oka elsősorban anyagi okokra, a támogatás hiányára vezethető vissza.

És lám mit hoz az élet?

Egy éves önálló, sikeres működés után 1993. június 30-án lehet, hogy megszűnik a szakosztály.

Ennek az oka semmi más, mint az anyagi támogatás hiánya!

A szakosztály öt fiúval dolgozik, akik ingyen használhatják a Bán Aladár Általános Iskola létesítményeit.

Nézzük milyen eredményeket értek el az eltelt 1 év alatt:

– a Veszprémi Diák Olimpián Jolsvai József 4. helyezett,

– a korcsoportos Megyei Bajnokságon 1. helyezett, Szalárdi Gábor pedig 3. helyezést ért el!

– a Tatabányai Országos Bajnokságon korcsoportjában első Jolsvai József, Rumpler Tibor 11., Szalárdi Gábor pedig 12. lett a 39 induló közül.

Sorolhatnám még a jó eredményeket, melynek egyik fő részese Szántó Gábor edző, aki szívvel lélekkel dolgozik a fiúkkal.

Amint látják támogatásra érdemes a kis csapat!

De vajon hol van támogatni tudó ember vagy testület?

KOSÁRLABDA

A kosárlabdában a színvonalat képviselő PMTE 1992-től nem tudta, és nem vállalta a kosárlabdát imádó fiúk támogatását.

Így alakult meg a Várpalotai D.S.E. kosárlabada szakosztálya.

Meglepetésre az 1992/93. bajnoki évben – a jó munka és lelkesedés eredménye alapján – 3. lett.

Ez pedig feljogosítja őket az NB. II-ben való indulás jogára. Gratulálunk!

– Szedlák –

